

Ž 69 – Osobný žalospev Pánovho sluhu v nebezpečenstve

¹ Zbormajstrov. Na "Lalie". Od Dávida.

² **Pomôž** mi, **Bože**, lebo voda mi vystúpila až po krk.

³ **Ponáram** sa v bezodnom **bahne**, niet tu pevnej pôdy, dostal som sa do **hlbín vôd** a **zalieva ma príval**.

⁴ Ustal som od volania, hrdlo mi zachríplo. Zoslabli mi oči, čo svojho **Boha** vyčkávam. ⁵ Viac než mám vlasov na hlave, je **tých, čo ma bez príčiny nenávidia**. Mocnejší sú **tí, čo ma prenasledujú**, sú to **nepriatelia klamárski**; čo som neulúpil, mám vrátiť?

⁶ **Bože, ty poznáš** moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté.

⁷ Nech sa nemusia hanbiť pre mňa **tí, čo dúfajú v teba, Pane, Bože** zástupov.

Nech nie sú pokorení pre mňa **tí, čo ťa hľadajú, Bože** Izraela. ⁸ Pre teba znášam **potupu a hanbu** mi pokrýva tvár.

⁹ Cudzím som sa stal pre svojich bratov a som cudzincom pre synov svojej matky.

¹⁰ Stravuje ma horlivosť za tvoj dom, padajú na mňa urážky **tých, čo ťa urážajú**.

¹¹ V pôste som sa vyplakal, no stalo sa mi to **potupou**. ¹² Vrecovinu som si **dal** na seba, a vyšiel som sa na posmech.

¹³ Klebetia o mne **tí, čo sedia v bráne**, a pospevujú si o mne pijani.

¹⁴ **Ale ja, Pane**, svoju modlitbu obraciam k tebe v čase milosti.

Bože, pre svoje veľké milosrdenstvo mi odpovedz, vo vernosti svojej **pomoci**.

¹⁵ Vytrhni ma z **bahna**, aby som sa **neponoril** doň, a budem vytrhnutý z moci svojich **nenávisťníkov** i z **hlbín vôd**. ¹⁶ Nech **ma nezaleje príval** vôd, nech ma nepohlť hlbina a nech nezavrie nado mnou studňa svoje ústa.

¹⁷ Odpovedz mi, Pane, veď je dobrotivé tvoje milosrdenstvo; pre svoju veľkú súcitnú lásku obráť sa ku mne. ¹⁸ Neskrývaj svoju tvár pred svojim služobníkom, lebo mám strach; rýchlo mi odpovedz. ¹⁹ Priblíž sa ku mne a vykúp ma, od mojich **nepriateľov** ma vyslobod'.

²⁰ **Ty poznáš** moju **potupu**, moje pohanenie a moju **hanbu**. Ty vidíš **všetkých, čo ma potupujú**.

²¹ **Potupa** mi zlomila srdce a ochabol som. Čakal som na súcit, no márne; na tešiteľov, no nenašiel som nikoho.

²² Do jedla mi **dali** žlče, a keď som bol smädný, napojili ma octom.

²³ **Nech** sa im ich stôl stane osídлом a ich priateľom pascou.

²⁴ **Nech** sa im oči zatemnia, aby nevideli, a ich bedrá stále zbavuj sily. ²⁵ Vylej na nich svoje rozhorčenie, **nech** ich zachváti páľava tvojho hnevu.

²⁶ **Nech** spustne ich táborisko a v ich stanoch **nech** nemá kto bývať. ²⁷ Lebo **prenasledujú** toho, koho si ty udrel, a **množia bolesti** tomu, koho si poranil.

²⁸ **Pridaj** vinu k ich vinám, **nech** nevojdú do tvojej spravodlivosti. ²⁹ **Nech** sú vytretí z knihy žijúcich a **nech** nie sú zapísaní medzi spravodlivými.

³⁰ **Ale ja** som úbožiak, plný bolesti; tvoja pomoc, **Bože**, nech ma pozdvihne.

³¹ Osláviť chcem **Božie meno** piesňou a velebiť ho vďakyvzdaním.

³² **Pánovi** to bude milšie, než býky, viac než junce s rohmi a raticami.

³³ Uvidia to poníženi a potešia sa a tým, čo hľadajú **Boha**, nech srdce oživne.

³⁴ Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohrda svojimi, keď sú v zajatí.

³⁵ Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hemží v nich.

³⁶ Lebo **Boh** zachráni Sion a vybuduje judské mestá; usadia sa tam a budú ich majetkom.

³⁷ Potomci jeho služobníkov ho zdedia a **tí, čo milujú jeho meno**, budú v ňom prebývať.

Celková štruktúra žalmu:

A Výzva o pomoc (v. 2-5): záplava zla

zničené telo

B Nárek nad zlom zvnútra (v. 6-19): „**Bože, ty poznáš...**“

zničené telo (v. 6-13) – izolácia žalmistu od rodiny a komunity

záplava zla (v. 14-19) – obnova výzvy o pomoc od nepriateľov

B' Nárek nad zlom zvonku, nepriatelia (v. 20-30): „**Ty poznáš...**“

Ja, ty, oni (v. 20-21)

Modlitba pomsty proti nepriateľom (v. 22-29)

Ja, ty (v. 30)

A' Výzva k vďake (v. 31-37): chvála poníženyých (vv. 31-34) / nadpozemská chvála (v. 35-37).